

XI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hs17 ,22-24)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Nii ütleb Issand: Mina ise võtan ühe oksa seedripuu ladvast ja panen selle kasvama. Ma murran selle võsude hulgast kõige õrnema ja istutan selle kõrgele ja järsule mäele - Iisraeli kõrgele mäele ma istutan selle, ja see ajab viljakandvaid oksid ning saab toredaks seedriks, ja selle võra alla teevad pesa kõik tiivulised linnud. Kõik metsa puud peavad teadma, et mina olen Issand, kes teeb madalaks kõrge ja kõrgeks madala; ma lasen lehis puul närbuda ja panen haljendama kuivanud puu. Mina, Issand, olen rääkinud ja mina teen selle teoks. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps92 ,2-3. 13-14. 15-16 R:2a)

R: Hea on Issandat kiita.

Hea on Issandat kiita,
mängida Sinu nimele, oo Kõigekõrgem,
kuulutada hommikul Sinu heldusest
ja õhtul sinu truudusest.

R:

Õige lokkab nagu palmipuu,
ta kasvab kõrgeks nagu Liibanoni seeder,
mis on istutatud Issanda kotta,
lokkavad meie Jumala õuedel.

R:

Nad kannavad vilja ka vanadusepäevil,
on täis mahla ja värskust;
nad kuulutavad, et Issand on õiglane -
minu kalju, kelles ei ole ülekohtu.

R:

(Teine lugemine 2Ko5 ,6-10)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, me oleme julged igal ajal, sest me teame, et niikaua kui me oleme ihus, oleme Issandast kaugel. Sest me elame usus, mitte nägemises, kuigi tahaksime julge meelega olla pigem ihust ära ja kodus Issanda juures. Seepärast tahamegi olla temale meelepärased nii kodus kui võõrsil, sest meil kõigil tuleb seista Kristuse kohtujärje ees, et igapähele tasutaks sedamööda, mida ta ihus olles on teinud, kas head või kurja.
See on Jumala Sõna

(Salm enne Evangeeliumi)

Halleluuja. Seeme on Jumala Sõna aga Kristus on külvaja,
kes tema leiab, selle on igavene elu. Halleluuja

(Evangeelium Mk4 ,26-34)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus ütles rahvale: Jumala riik tuleb samal kombel, nagu inimene külvab seemne oma põllule. Ja kas ta heidab magama või tõuseb üles, nii öösel kui päeval - seeme tärkab ja taim sirgub nii, et ta ei teagi, kuidas see sünnib. Sest maa kannab vilja iseenesest, esmalt orast, siis päid, lõpuks täit nisu pea sees. Aga kui vili on valmis, paneb ta sirbi tööle, sest lõikuseaeg on käes. Ja ta ütles: Millega me saaksime võrrelda Jumala riiki või millise

tähendamissõnaga me seda tähendame. See on nagu sinepiivake, mis on siis, kui ta maha külvatakse, väiksem kui kõik seemned maa peal, aga kui see võrsub, kasvatab ta suured oksad, nii et taeva linnud tema varju alla võivad pesa teha. Ja ta rääkis neile mitme niisuguse tähendamissõnaga, sedamööda kuidas nad suutsid kuulata. Ilma tähendamissõnadeta ei rääkinud ta neile midagi; aga oma jüngritele seletas ta kõik ära, siis kui nad üksi olid. See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord küsinud üks tudeng Einsteinilt imestusega: "Härra professor, selle aasta eksamiküsimused on ju samad mis eelmisel aastal!" Einstein vastanud: "Täpselt nii, ainult et vastused on sel aastal teised..."

Teadus areneb väga kiiresti, nii et tõepoolest võib juba ühe aastaga mõnigi seisukoht radikaalselt muutuda. Inimese elulooga on tegelikult samamoodi. Üks uus kogemus, eksamil läbikukkumine, liiklusõnnetus, aga ka kõrvuni armumine või usu tärkamine Jumalasse - ning me näeme äkki, et maailm meie ümber on tundmatuseni muutunud. Siis teame, et peame olema valmis ka ise muutuma, ja vanad vastused ajatutele küsimustele meid enam ei aita. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, muinasjutud on üldiselt mõeldud lastele. Vanasti, kui ei olnud veel elektrivalgust, rääkimata raadiost, telerist ja nutiseadmetest, istuti taeva hämardudes sageli koos ja - nagu seda nimetati - peeti videvikku. Muinaslood, mis tuhmuva taeva taustal räägiti, võisid vahel ka õudusjuttudeks muutuda, sest muinasjutu eesmärk oli ju lastele ka hirmu kaudu eluks vajalikke tarkusi õpetada. Mõned neist lugudest jäid rahva hulgas kestma, ja pandi hiljem kirja ka tulevaste põlvete jaoks. Täna evangeeliumi lugedes tuli mulle üks selline lugu meelde, ja see kõlab nii:

Elas kord üks mees, kes ei uskunud ei Jumalat ega kuradit, ei nõidasid ega võlureid, ja tavatses sageli kõige vaimse ja vaimuliku üle nalja heita. Ta töötas päevast päeva tublisti oma põllul ja oli oma saavutuste üle uhke.

Ühel päeval kohtas ta võõrastemajas üht läheduses elavat, nõia kuulsuses olevat vana indiaanlast. Napsust saadud julguse toel hakkas mees tema kallal norima ja teda naeruks tegema. Vana indiaanlane kuulas solvanguid vaikides, ja ütles viimaks vaikselt kõlaltul häälel: "Nädala pärast oled sa haigevoodis ja suremas".

Nii ka sündis. Kui nüüd mees suures hädas vana indiaanlast kutsuma saatis, et too temalt needuse ära võtaks, käskis viimane surijale edasi öelda: "Kes suudaks peatada väljalastud noole lendu poolel teel? Ma ei andnud sulle mingit põhjust minu üle naerda, sul ei olnud mingit vajadust mind rünnata. Selle noole, mis sind on tabanud, lasksid sa ise välja..."

See on paraku nii, et pärast külvi ei ole enam võimalik midagi olemuslikult muuta. Kui seemned olid halvasti üle talve hoitud, kui külvaja oli hooletu ja külvas tee äärde taeva lindude nokkida või kivi peale, kus polnud mulda, siis nüüd on juba hilja vigu parandada. Seeme tärkab ja taim sirgub nii, et külvaja ei teagi, kuidas see sünnib. Niisugused on selle maailma reeglid, ja iga aastaga saab inimkond targemaks, kuidas teha paremini, kuidas vältida vigu...

Seda küll, aga Jeesus räägib meile ju hoopis taevariigist: Jumala riik tuleb samal kombel, nagu inimene külvab seemne oma põllule...

Armsad õed ja vennad, annan teile siinkohal mõtiskluseks natukene numbreid. Kui me arvestame keskmiseks vanuseks, mil laps saadakse, 25 eluaastat, siis 100 aastat - ehk neli inimpõlve - tagasi oli meil 16 esivanemat. 200 aastat tagasi aga juba 256 esivanemat, ning ainult tuhande aasta eest on meil siis

arvestuslikult 1,1 triljonit otsest eellast...

Kes olid kõik need esivanemad, kas nad olid head või halvad inimesed? Kui palju peame meie kandma nende tehtud ülekohtu koormat? Kui palju rajaneb meie õnn nende töötl, heategudel ja palvetel? Me ei tea seda, me ei saa seda kuidagi kontrollida, nii nagu sedagi, missugust osa mängib meie endi elutöö järgmise 1000 aasta jooksul. Kas meie suguvõsa lõpeb meiega ja jätab sündimata laste näol hävitava tühemiku maailma headusse ja tarkusse? Me ei tea ega saa mõjutada sedagi, kas meie kaugematest järeltulijaist saavad pühakud või kurjategijad.

Ükskõik, kas me heidame magama või tõuseme üles, nii öösel kui päeval - ajalugu kulgeb oma seaduste järgi, mis on üle ühe inimese võimete ja vastutuse. Kuid meile on antud võimalus mõelda kõigile nendele inimestele, kes olid ja kes tulevad, kosta lahkunute eest, et Jumal andestaks neile nende süü, paluda eeskostet neilt, keda Jumal on arvanud väärt tema palge ette jõudma, palvetada kõigi tulevaste põlvede eest, et Jumal hoiaks neid kurja eest. Muidugi peame hoolitsema ka selle eest, et meie endi tegudest jääks maailma rohkem head kui kurja ja et Jumala riik tuleks meile kõigile. Aamen.